КЗРК

ШАХТАР КРИВБАСУ

ФЕЙСБУК НОВИНИ

№12-13 (1963-1964) вересень–жовтень 2026 року

ОСТАННІЙ ВИПУСК

ПАУЗА, ЩОБ РУХАТИСЬ ДАЛІ

Шановні колеги!

Цей номер газети «Шахтар Кривбасу» — останній у його нинішньому форматі.

Наш комбінат проходить складний, але важливий період трансформацій. Ми зосереджуємо всі ресурси на відновленні виробництва, зміцненні підприємства та підтримці людей. У цей час ми тимчасово призупиняємо випуск газети.

Ми вдячні всім, хто протягом багатьох років робив «Шахтар Кривбасу» живим — писав, ділився новинами, розповідав історії, надсилав фото, підтримував і залишався з нами. Газета була не просто інформатором, а частиною нашої великої спільноти, нашої історії та корпоративної культури.

Ми обовязково повернемося у новому форматі, коли комбінат стане стабільнішим, сильнішим і відкриє нові можливості для розвитку.

Дякуємо, що були разом. Попереду — нові сторінки і нові історії КЗРК! Дякуємо за довіру, ваші історії, професіоналізм і любов до комбінату.

МІСЬКІ ЗАХОДИ

«НЕЗАЛЕЖНІСТЬ – НАЦІОНАЛЬНА ІДЕЯ УКРАЇНИ!» –

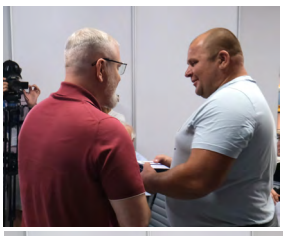

саме під такою назвою відбулася громадська конференція 3 вересня в Музеї російсько-української війни, присвячена 35-річчю з проголошення Акту про Незалежність України. Її організаторами виступили Громадська Спілка «Координаційна рада «Кривий Ріг – рідне місто» (голова – Дмитро Степанюк, виконавчий директор – Віталій Сапіга») та ГО «Набат Кривий Ріг». На захід були запрошені учасники бойових дій, які повернулись до трудової діяльності на промислові підприємства, заклади, установи та організації Кривбасу, проходять професійну адаптацію, перенавчаються, щоб бути корисними у рідних колективах.

Розпочався захід із відвідування Музею російсько-української війни, де гості побачили чимало експонатів, артефактів та особистих речей військових – зокрема прапори різних бригад, безпілотні літальні апарати, світлини Захисників, моделі військової техніки, зразки бліндажа та блокпосту, залишки бойових припасів та снарядів, стенди з історичними відомостями, приміщення для вшанування пам'яті загиблих воїнів тощо. Присутні з цікавістю оглядали експонати, які відтворювали події минулого і сьогодення, розповідали про історію захисту Кривого Рогу на початку повномасштабної війни та ілюстрували визначні події АТО, ООС та сьогоденної війни.

Традиційно конференція розпочалася з хвилини мовчання. Присутні вшанували пам’ять колег, військових та всіх українців, чиє життя обірвала війна. Далі до гостей у залі звернувся голова Ради оборони міста **Олександр Вілкул**. Він нагадав, як проходили перші дні повномасштабної війни, як тривала підготовка до оборони Кривого Рогу, скільки зусиль і техніки було затрачено, аби ворог не зміг прорватися в місто. Також говорив про сьогоденні задачі, підтримку Збройних Сил України, соціальну підтримку ветеранів, цивільних мешканців та внутрішньо переміщених осіб, відновлення інфраструктури, реалізацію проєктів тощо. Наостанок своєї промови Олександр Юрійович подякував Героям сьогодення, які щодня зі зброєю в руках виборювали і виборюють нам мир і незалежність, та громадським організаціям, які роблять вагомий внесок для відновлення міста і наближення довгоочікуваної Перемоги. Та зазначив, що сьогоднішня зустріч – це зустріч Подяки ветеранам за їх Героїзм, мужність, сміливість та непохитну віру в Україну.

Цього дня 100 учасників бойових дій були відзначені громадськими відзнаками «За заслуги» до 35-річчя Незалежності України, яку вони відстоювали в бойових умовах. Зокрема, були нагороджені представники Криворізького залізорудного комбінату: кріпильник дільниці №9 (ремонтно-відновлювальних робіт і доставки матеріалів) шахти «Тернівська» **Сергій Задорожний**, електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування дільниці №1 (гірничопідготовчих робіт) шахти «Тернівська» **Віктор Дорошенко**, фахівець з підготовки кадрів Учбово-курсового центру **Володимир**

МІСЬКІ ЗАХОДИ

Мєщєряков, кріпильник підрозділу для декретчиків та військовослужбовців шахти «Покровська» **Ігор Федусов**, прохідник дільниці №3 (нарізних робіт) шахти «Криворізька» **Олександр Клічніков**, електрослюсар (слюсар) черговий та з ремонту устаткування дільниці №26 (ВШТ) шахти «Криворізька» **Євгеній Єрьомін**, заступник начальника залізничного цеху рухомого складу (з експлуатації) Транспортного управління **Андрій Боровик**, електрогазозварник залізничного цеху рухомого складу Транспортного управління **Віталій Поварько**, провідний інженер лабораторії енергорежимів та енергоменеджменту Центральної енерголабораторії **Віталій Долгов**, начальник промислово-екологічної лабораторії **Олександр Лимар** (на жаль, його немає серед нас), прохідник та кріпильник дільниці №9 (нарізних робіт) шахти «Козацька» **Павло Бойко** та **Павло Семенов**.

Вітаємо зі здобутими нагородами! Пишаємося Вами!

На заході побувала Діна Долгова

ГЕРОЇ СЬОГОДЕННЯ

ЖИВИЙ ПІСЛЯ ПЕКЛА: ІСТОРІЯ НЕЗЛАМНОГО ЗАХИСНИКА

Поки ми щоранку ходили на роботу, виконували виробничі задачі, обговорювали подальші плани і проводили час зі своїми родинами, він проходив крізь справжнє пекло війни. До повномасштабної війни Віталій Поварько працював електрогазозварником Залізничного цеху рухомого складу Транспортного управління, майстерно виконуючи свою роботу. Проте війна внесла свої корективи і він став на захист своєї держави. Віталій – Герой, який тримав небо над нами і виборював незалежність. З нагоди Дня Захисників і Захисниць України, який ми відзначали на початку жовтня, вирішили розпитати воїна, про що мовчать ті, хто повертається з передової до звичних робочих завдань.

Професійна стежка

Після закінчення школи юний Віталій вступив до Професійно-технічного училища №30, де опанував фах електрогазозварника. Свої перші професійні навички хлопець здобував у механозбірному цеху ВАТ «Дизельний завод», виконуючи роботи з ручного дугового та напівавтоматичного зварювання. Згодом трудився в ливарному цеху УВП ВАТ «Лемкар», де разом з колегами займався виплавкою деталей та слюсарними роботами. У 2011 році Віталій пов'язав своє трудове життя з Криворізьким залізорудним комбінатом – працював в Залізничному цеху рухомого складу Управління залізничного транспорту. Займався зваркою баків та мастильних трубок для тепловозів. Робота давалася легко, адже відчував себе у своїй стихії.

Військова служба та фронтові будні

У листопаді 2024 року життя Віталія Поварька докорінно змінилося – він отримав повістку. Вже наступного дня чоловік з'явився до військкомату, звідки разом з іншими мобілізованими вирушив до розподільчого пункту в Дніпрі.

Два місяці ми проходили базову загальновійськову підготовку. Мене зарахували до складу 93-ї окремої механізованої бригади «Холодний Яр», де ніс службу помічником гра-

натометника. А вже 3 січня я опинився на пекельному Покровському напрямку. Скажу відверто: два місяці – це надто мало, щоб здобути досвід, необхідний для виживання та ведення боїв на передовій, – ділиться спогадами Віталій Олександрович.

У лавах 93-ї бригади пліч-о-пліч стояли чоловіки різного віку з усіх куточків України, зокрема й земляки-криворіжці. На бойових позиціях без жодної ротації військові трималися три тижні. Наприкінці цього терміну запаси практично вичерпалися: одну пляшку води бійці ділили на трьох, рахуючи кожний ковток.

Продукти харчування на позиції намагалися скидати українські дрони, проте частина пакунків розбивалася під час падіння. В умовах крайнього виснаження, коли сили залишали тіло, воїнам доводилося збирати сухпайки загиблих окупантів. Захисники усвідомлювали високий ризик того, що їжа могла бути отруєною, але жага до життя та воля до боротьби перемагали страх.

Сам на сам

Коли ворог розпочав шквальний, безперервний обстріл українських позицій, командування прийняло важке, але єдино правильне рішення – відступати. Дочекавшись рятівної темряви, бійці почали обережний рух назад. У суцільній темряві, під звуки вибухів, я спіткнувся й впав. Не в силах піднятися самотужки, я почав кликати на допомогу, але побратими рухалися далі. Я залишився один в суцільний темряві. Спробував йти, але тіло не слухалося. Через вогнепальне поранення ноги я ледь міг ступати на неї. Тільки під ранок мені вдалося дійти до околиці якогось села. Щоб не втратити орієнтир і знайти своїх, я вирішив іти вздовж ліній електропередач. Раптом попереду, в далечині, з'явився силует російського солдата. Реагувати треба було миттєво: я пірнув у глибокий рів, що виднівся неподалік. Щоб полегшити рух, я прийняв рішення скинути важкий бронежилет. Залишив тільки автомат, який тепер використовував замість тростини. Сил практично не залишалося. Організм був настільки виснажений, що я просто заснув у перших ліпших кущах. Прокинувшись наступного ранку, я натрапив у посадці на воду. Я був безмежно радий цим кільком ковткам. Зібравши останні сили, я якимось дивом зумів дійти до порожнього села Шевченко, де забіг у першу-ліпшу хату, – розповідає наш колега.

Віталію Поварьку пощастило, адже у погребі цієї хати знайшов консервацію та воду. Там і провів пару тижнів. Аби оповістити побратимів, що він живий, вивішував жовту футболку на хлів, але ніхто так і не прийшов. А йти сам далі не міг, адже давалася взнаки глибока рана на нозі.

У полоні

Через деякий час пораненого Віталія Олександровича знайшли російські військові. Його взяли в полон і повели заплутаними, невідомими стежками до свого розташування. Почалися допити. Через пережитий шок і сильний стрес чоловік ледве міг вимовити слово. Перший такий допит окупанти фіксували на камеру, а згодом виклали це відео в TikTok. Саме цей ролик став рятівним для родини Поварьків: так рідні дізналися, що Віталій жив, а не зник безвісти.

Згодом Захисника перевезли до медичного центру. Лікарі надали йому допомогу, проте через важке обмороження пальці на ногах довелося ампутувати.

Нам видали чистий одяг і щодня годували, але вороже, зверхнє ставлення до нас, українців, відчувалося в усьому. У госпіталі було вісім палат із нашими пораненими побратимами. Після двотижневої реабілітації нас перевезли до однієї з в'язниць на Донеччині.

Умови там були суворими. На прийом їжі полоненим давали лише п'ять хвилин, а ще – змушували вчити російський гімн та російські пісні. Я терпів усе це, бо знав: попереду об-

мін. Вірив, що пекло закінчиться. Мабуть, моя дружина Марина зробила неможливе, аби я опинився серед перших, кого повернули. Вона оббивала пороги військового керівництва, брала участь у мирних акціях і боролася за мене щодня, – з вдячністю каже Захисник.

Повернення на Батьківщину

Символічно, що саме напередодні величного християнського свята – Великодня – Віталій Поварько разом із іншими звільненими з полону воїнами повернувся на рідну землю. Одразу після перетину кордону Захисників зустріли медичні бригади для проведення первинного огляду, після чого їх було доправлено до Києва. У столиці воїн пройшов місячний курс лікування та вперше за довгий час зміг поспілкуватися з родиною, яка з нетерпінням чекала на цю звістку. Наступним етапом відновлення стала реабілітація в санаторно-оздоровчих закладах Західної України.

Наразі Віталій Олександрович уже повернувся до цивільного життя та рідного підприємства. Він продовжує свою трудову діяльність на посаді електрогазозварника Залізничного цеху рухомого складу Транспортного управління комбінату. Попри складний досвід полону, наш колега успішно адаптується до робочого ритму.

Колектив підприємства висловлює глибоку вдячність Віталію за сміливість, Героїзм та захист Батьківщини. Бажаємо нашому колезі та всім Захисникам України міцного здоров'я, невичерпних сил, витримки та якнайшвидшого миру!

Діна Долгова

Фото автора та з архіву респондента

СУМУЄМО

Колектив Криворізького залізорудного комбінату з глибоким сумом сприйняв скорботну звістку про те, що 20 вересня 2026 року після важкої хвороби пішов із життя начальник Гірничої інспекції з технічного контролю якості руд, почесний ветеран праці

МАНЬКО ЮРІЙ АНДРІЙОВИЧ

Понад 26 років свого життя Юрій Андрійович присвятив рідному комбінату. Його професійний шлях є взірцем відданості справі: розпочавши роботу гірником підземним, він пройшов усі ланки професійного зростання – працював гірничим майстром, оператором з геофізичного випробування корисних копалин, очолював відділ технічного контролю та Гірничу інспекцію з технічного контролю якості руд.

Для Юрія Андрійовича робота була не просто обов'язком, а справою душі, в яку він укладав усі свої сили та натхнення. Високий професіоналізм та компетентність керівника підтверджені численними нагородами різних рівнів. Як мудрий наставник, він щедро ділився знаннями й досвідом із молоддю, виховавши не одне покоління фахівців. Його поважали за принциповість, організаторський талант, щирість та людяність.

Рідні, друзі та колеги назавжди запам'ятають Юрія Андрійовича як порядну, відповідальну та чуйну людину.

Важко знайти слова, щоб загоїти біль цієї втрати, але світлі спогади про Юрія Манька назавжди залишаться в наших серцях.

Висловлюємо щирі співчуття рідним та близьким. Світла пам'ять...

Трудовий колектив

З НАГОДИ ПРОФЕСІЙНОГО СВЯТА

ОСНОВНА ЗАДАЧА – ВИСТОЯТИ

Наприкінці жовтня і на початку листопада ми зустрічаємо два професійні свята – День автомобіліста і дорожника та День залізничника. Ці професії – вкрай важливі і необхідні на будь-якому промисловому підприємстві, адже важко уявити повсякденну роботу шахт, заводів, кар'єрів без автомобільного та залізничного транспорту. Це і перевезення вантажів, матеріалів, техніки, людей, вивезення пустих порід, некондиційної фракції рудної маси, завантаження і відвантаження готової продукції споживачам.

Особливі значення ці свята також мають для нашого колективу Транспортного управління, де працюють машиністи тепловозів, екскаваторів, навантажувачів, водії автотранспортних засобів, електрослюсарі, ремонтники та інші фахівці. З нагоди професійних свят ми поспілкувалися з начальником структурного підрозділу **Олександром Бритвиним**, який поділився обсягами вантажних перевезень, капітальними ремонтами техніки і обладнання та сьогоденними викликами.

– Якою наразі є структура Транспортного управління?

– На сьогодні до складу Транспортного управління входять колишні Управління залізничного транспорту та Автобаза, які стали одним структурним підрозділом зі спільними виробничими задачами – це відвантаження готової продукції, обслуговування залізничних колій та техніки – екскаваторів, навантажувачів, локомотивів, дрезин, залізничних кранів, напіввагонів, думпкарів, платформ, а також перевезення вантажів та людей спеціальною технікою, вантажним та пасажирським автотранспортом.

– Який обсяг вантажних перевезень залізницею та автотранспортом щодня забезпечує Транспортне управління для безперебійної роботи шахт? Окрім транспортування вантажів, які потужності залучено для перевезення працівників на зміну, а також для обслуговування промислових об'єктів та адміністративно-побутових комбінатів?

– За 9 місяців поточного року залізницею було перевезено 334,8 тис. тонн руди. Дійсно, це малий обсяг, але впевнені, що з часом запрацюють наші шахти і об'єми наших відвантажень руди також відповідно зростатимуть. На сьогодні маємо декілька укладених договорів щодо обслуговування наших контрагентів, яким надаємо залізничні послуги з подачі й забирання вагонів. У майбутніх планах нашого структурного підрозділу – збільшувати послуги стороннім організаціям.

Залізнична ланка Транспортного управління укомплектована досвідченим персоналом експлуатаційного та ремонтного напрямків. Наразі ми активно впроваджуємо принцип взаємозамінності серед експлуатаційного персоналу. Співробітники опановують суміжні професії, що дозволяє забезпечити безперебійний технологічний процес відвантаження залізорудної сировини.

Щодо роботи автомобільної ланки, то водії автотранспортних засобів щодня відвозять трудівників на роботу і з роботи, для виконання виробничих задач маємо у наявності автосамоскид кар'єрний, бульдозери, бетонозмішувач, бортові тентовані автомобілі КрАЗ, вантажні автівки тощо. Для проведення ремонтних і будівельних робіт на адміністративно-побутових комбінатах і промислових об'єктах ми ввели в експлуатацію відремонтований автокран, а в найближчому майбутньому – буде оновлено автовишку. Задовільняємо по-

треби структурних підрозділів як пасажирськими, так і вантажними автомобілями і спецтехнікою задля забезпечення життєдіяльності шахт.

– Останніми роками інвестиції у велику техніку є обмеженими. На чому зараз зосереджено основні зусилля: на капітальних ремонтах власними силами чи оновленні автопарку та локомотивів?

– Основні зусилля на сьогоднішній день – це виживання в умовах війни, в умовах сучасного ринку та сучасної економіки. Зосереджені на аварійних ремонтах, які намагаємося виконувати власними силами і власним персоналом. Якісно проведені ремонти техніки й колій допоможуть нам впевнено впоратися з обсягами відвантаження, які заплановано на 4 квартал цього року та на майбутній рік. Паралельно ми розробляємо інвестиційну програму та оптимізуємо розрахунки щодо використання дизпалива, електроенергії та інших ключових ресурсів задля подальшої роботи.

– Якою є «залізнична карта» АТ «Кривбасзалізрудком» та скільки одиниць залізничної техніки Транспортне управління має на балансі?

– «Залізнична карта» нашого комбінату складає 63 км і охоплює Тернівський, Покровський, Саксаганський, Довгинцівський райони міста та Криворізький район Дніпропетровської області, має 175 стрілочних переводів, з яких 54 – обладнані електричною централізацією. Транспортне управління укомплектовано 20 тепловозами, 17 екскаваторами (незабаром будуть замінюватися на більш сучасну техніку – фронтальні навантажувачі), 4 фронтальними навантажувачами марки Hyundai, двоє з яких вже відремонтовані і залучені до робіт з підготовки й завантаження руди у вагони на шахтах комбінату, а також до відвантаження готової продукції.

– Як Транспортне управління долає кадровий дефіцит, викликаний мобілізацією та міграційними процесами?

– Кадровий голод ми подолаємо шляхом публікації оголошень про набір на роботу через месенджери й спеціалізовані сайти. Наразі ми вже проводимо співбесіди, на яких підбираємо нові кадри – кваліфікованих водіїв, машиністів тепловозів, екскаваторів, навантажувачів, колійників та інших фахівців. Повний штат дозволить нам якісно й швидко виконувати виробничі задачі як експлуатаційного і технологічного, так і ремонтного характеру. Співпрацюємо й надалі будемо підтримувати зв'язки з базовими навчальними закладами, які випускають спеціалістів потрібних нам залізничних і автомобільних професій. Виробнича практика та стажування на нашому підприємстві – це ефективний інструмент інтеграції молодих фахівців у реальні робочі процеси. Під час практики студенти успішно реалізують знання, здобуті в ліцеях та коледжах. Стажування, своєю чергою, дозволяє їм отримати практичний досвід та опанувати суміжні професії безпосередньо на виробництві. Для підприємства такий підхід забезпечує безперервність технологічного процесу та суттєву оптимізацію витрат.

– Як Ви можете охарактеризувати колектив Транспортного управління?

– Наша команда – боєздатна, професійна, досвідчена і завжди готова вирішувати складні виробничі питання. Воєнні реалії, економічні виклики та сучасні труднощі не зупинили нас, а лише загартували, зміцнивши віру у себе, власні сили та спільний успіх.

– Що б Ви хотіли побажати трудовому колективу з нагоди професійних свят – Дня автомобіліста і дорожника та Дня залізничника.

– Бажаю колективу Транспортного управління міцного здоров'я, професійних успіхів, впевненості у завтрашньому дні, безпечних маршрутів, подолання всіх труднощів. Віримо в ЗСУ та Перемогу України! Дякую колективу за щоденну працю, витривалість та професійну майстерність. Нехай ваші життєві дороги будуть рівними, а колії – надійними!

Діна Долгова, фото автора

З НАГОДИ ПРОФЕСІЙНОГО СВЯТА

ЗА КЕРМОМ КАМАЗУ: ІСТОРІЯ ОДНОГО ВОДІЯ

Рух уперед, попутний вітер та мальовничі горизонти за вікном – саме так виглядає звичне життя тих, для кого дорога стала покликанням. Поки місто ще спить, вони вже тримають руки на кермі, готові до нових маршрутів та викликів. Кожен їх день – нова лінія руху, сотні кілометрів під колесами та відповідальність кожну секунду руху. Що насправді ховається за цією заворожуючою естетикою дороги?

З нагоди професійного свята – Дня автомобіліста і дорожника, який ми відзначаємо 25 жовтня, ми розповімо про одного з представників автомобільної ланки Транспортного управління. Знайомтеся, мій сьогоднішній співрозмовник – водій автотранспортних засобів (вантажних бортових) автоколони **Михайло Воронцов**.

Трудова діяльність Михайла розпочалася доволі-таки рано. Після закінчення школи юнак проходив військову строкову службу в Повітряних Силах, а демобілізувавшись одразу працевлаштувався на роботу водієм вантажного транспорту в Управлінні будівництва за кордоном, адже на той час вже мав водійське посвідчення категорій В і С. Повернувшись до Кривого Рогу, у 1991 році пов'язав своє трудове життя з Криворізьким залізорудним комбінатом. Працевлаштувався на Автобазу водієм автотранспортних засобів, де керував Татрою. Колектив автомобілістів добре прийняв у свої лави молодого Михайла. Коли виникали будь-які питання або труднощі під час роботи, старші колеги охоче давали поради і допомагали. Раніше у складі «Кривбасруди» налічувалося 10 автоколон, які базувалися у різних районах міста. Михайло тоді працював в автоколоні №4, яка знаходилася неподалік шахти «Тернівська». Щодня – виїзди з перевезенням матеріалів, спецодягу, обладнання до шахт та інших структурних підрозділів, а також відрядження далеко за межі міста, області й країни.

Щодня нові горизонти, нові шляхи, нові задачі, адже моя основна діяльність – це відрядження. Я звик до такого ритму життя, мені подобалася свобода на дорозі, коли немає щоденної рутини, мальовничі краєвиди за вікном міняються, поряд лунає улюблена музика і ти сам на сам зі своїми роздумами, – ділиться Михайло.

Молодий водій завжди прагнув розширювати свої знання і пізнавати нове, тож працюючи на підприємстві, проходив відповідні курси в Учбово-курсовому центрі, де здобув професію слюсаря з ремонту автомобілів і паралельно відкрив інші категорії водійського посвідчення, завдяки яким має змогу керувати автобусом та причепом. До того ж прищепив любов до автівок і дороги Михайлу його батько Сергій Григорович, який теж працював водієм вантажного транспорту.

Пам'ятаю, як ще у дитинстві та підлітковому віці тато багато розповідав про автівки, їхню будову, технічний огляд та експлуатацію і все наочно показував. Ми разом долали тисячі кілометрів і пліч-о-пліч порпалися в моторах. Батько став моїм наставником і передав мені всі свої знання і досвід, – згадує мій співрозмовник.

Перед будь-яким маршрутом Михайло Сергійович детально оглядає свій автотранспорт на справність, аби в дорозі не було жодних пригод. Наразі він керує КамАЗом, на якому перевозить вантажі (товарно-матеріальні цінності, обладнання) між структурними підрозділами підприємства. Водій впевненіше себе відчуває у вантажному автомобілі, ніж у легковому, адже більшу частину свого життя керує великим технологічним транспортом і вже до цього звик.

Поза роботою Михайло Воронцов любить подорожувати містом на велосипеді, аби підтримувати себе у гарній фізичній формі. Три рази на тиждень він вирушає на велосипеді до різних куточків Кривого Рогу, долаючи 40 кілометрів завдовжки. У відпустці подружжя Воронцових обожнює подорожувати Україною – вже побували у Карпатах, Одесі, Києві.

Кожен день для Михайла Сергійовича – це сотні кілометрів, нові обличчя і різні маршрути. І поки в Транспортному управлінні трудяться такі віддані своїй справі люди, можна бути впевненим, що наше підприємство рухається у правильному ритмі, а вантажі опиняться на місці вчасно. Вітаємо Михайла Воронцова та усіх трудівників автомобільної ланки Транспортного управління з професійним святом! Бажаємо міцного здоров'я, спокійних маршрутів, безаварійної роботи та впевненості у кожному кілометрі на вашому шляху. Нехай серця б'ються в такт ритму доріг, а любов до подорожей не згасає ніколи!

Діна Долгова
Фото з архіву респондента

КОЛИ ПРОФЕСІЯ – ЦЕ СІМЕЙНЕ

Коли ми думаємо про залізницю, то найчастіше уявляємо пасажирські вокзали чи стукіт коліс далеких експресів. Проте промисловий залізничний рух – це зовсім інша стихія: тут панують мільйони тонн руди, важка техніка та суворий графік виробництва. Напередодні Дня залізничника, який ми відзначаємо 4 листопада, хочемо розповісти про людину, з якої починається цей потужний логістичний ланцюжок – машиніста екскаватора Залізничного цеху Транспортного управління Валерія Дубового. Він не водить поїзди, але саме від його майстерності та чіткості завантаження руди у вагони залежить безпека, швидкість і стабільність усього виробничого процесу.

Доросле життя нашого колеги Валерія розпочалося дуже швидко. Після навчання в Професійно-технічному училищі №14 юнак проходив військову строкову службу у прикордонних військах, а демобілізувавшись одразу працевлаштувався на роботу. Закінчивши відповідні курси, хлопець опановував професію помічника машиніста екскаватора і працював у Державному науково-виробничому підприємстві «Укрмеханобр». Трудився разом з колегами на кар'єрі «Північний» (наразі входить до складу «Рудомайн»). Під час трудової діяльності молодий фахівець заочно закінчив Криворізький автотранспортний технікум, підвищував свою майстерність і розряд, переймав досвід у старших колег, проходив необхідні курси і згодом обіймав посаду машиніста екскаватора.

Мій старший рідний брат Дмитро також працював машиністом екскаватора на тому ж підприємстві, тож можна сказати, що я пішов його стопами. Ще будучи юним я слухав його розповіді про особливості роботи і професії, мені сподобалося і я вирішив спробувати. У перші місяці роботи брат мене навчав, стажував, ділився своїм досвідом і навичками.

З НАГОДИ ПРОФЕСІЙНОГО СВЯТА

Тривалий час ми працювали пліч-о-пліч в одному цеху. Спочатку я відповідав за технічне обслуговування екскаватора, а згодом вже став його експлуатувати. Разом з колегами ми «розбирали» забій, здійснювали селективну виїмку гірничої маси, розділяючи корисну копалину та порожні породи, завантажували залізну руду у БелАЗи. Саме завдяки братові я став тим, ким є зараз. Також багато чому мене навчив мій наставник, старший досвідчений колега, машиніст екскаватора Юрій Платонов, який передав мені свої знання й уміння, ділився тонкощами обраної справи – як обслуговувати техніку та як нею керувати, – згадує Валерій Дубовий.

У 2019 році молодий фахівець пов'язав свою трудову стежку з Криворізьким залізорудним комбінатом. Працював машиністом екскаватора служби навантаження в Залізничному цеху №14. Валерій завжди прагнув більшого, тож пройшов відповідні курси на водія навантажувача. Тепер залізничник має змогу керувати не тільки екскаватором, а й сучасним фронтальним навантажувачем Hyundai, який значно перевершує попередню техніку за своїми характеристиками. Фахівець виконує навантажувальні роботи на всіх шахтах комбінату: завантажує товарну продукцію у вагони та порожні породи у вантажівки. Також він дбайливо доглядає за технікою: регулярно перевіряє її на справність, здійснює змащування та обтяжку вузлів.

Коли ти працюєш на такій величезній машині як екскаватор, і всі процеси завантаження руди у вагони проходять легко й швидко без затримок, то відчуваєш себе кваліфікованим спеціалістом, який потрібен підприємству. Душа радіє від виконаних виробничих задач, – ділиться залізничник.

На моє питання, як швидко він опанував екскаватор та фронтальний навантажувач, Валерій відповідає: для впевненого керування екскаватором без зайвої допомоги йому знадобилося пів року, а для навантажувача – кілька днів практики. Мовляв, якщо вже маєш права на автомобіль, то все виходить на одному диханні.

У вихідні Валерій Дубовий повністю присвячує себе родині – коханій дружині Вікторії та донечкам Даяні й Ліані. Дівчата завжди із захопленням слухають його розповіді про залізничні будні. Раніше Валерій палко захоплювався футболом і захищав честь свого структурного підрозділу на робітничих спартакіадах, де разом із командою неодноразово здобував призові місця. Зараз же залізничник знаходить відраду в роботі та відпочинку на дачі, доглядаючи за власним фруктовим садом і городом. Особливе місце в житті родини Дубових посідають подорожі. До повномасштабної війни вони часто мандрували Кримом та любили дикий відпочинок на узбережжі моря з наметами.

Професія залізничника – це не просто робота за графіком, це покликання душі та щоденний невидимий подвиг. Приємно, що на нашому комбінаті працюють такі самовіддані обраній справі й підприємству трудівники, які залишаються поряд у важкий для країни час. Вітаємо Валерія Дубового та весь колектив залізничників Транспортного управління з професійним святом. Бажаємо невичерпної енергії, міцного здоров'я, безпечної праці, нових досягнень та сімейної злагоди! Зі святом!

ЕНЕРГЕТИЧНА СТІЙКІСТЬ КЗРК: РОБОТА В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ УМОВАХ

Стабільна робота Криворізького залізорудного комбінату – це результат чіткої взаємодії всіх його ланок. Проте за кожним виробничим процесом та тонною видобутої руди стоять люди, які вміють ухвалювати складні рішення. Сьогодні у нашому фокусі – керівники підрозділів, з якими ми поспілкувалися. Першим відкриває цю серію інтерв'ю головний енергетик комбінату Ігор Бобриков, який поділився змінами в структурі енергомеханічної служби, викликами сьогодення, енергозберігаючими заходами на підприємстві, модернізацією обладнання та роботою колективу в екстремальних умовах.

– Чи відбулися зміни в електромеханічній службі комбінату?

– Зміни є, і наразі наша служба працює в умовах значних операційних викликів. На комбінаті спостерігається суттєвий дефіцит електротехнічного персоналу – як серед адміністративно-технічних працівників, так і серед робітничих професій. На даний час не маємо змоги виконувати планові і регламентні роботи, виконуємо тільки аварійно-відновлювальні роботи. Крім того, більше залучаємо профільних сторонніх підрядників.

– Сьогодні питання енергонезалежності та економії критично важливі. Які ключові енергозберігаючі заходи вже впроваджено на комбінаті?

– Раніше в рамках програми енергоефективності було впроваджено конденсаторні установки для компенсації реактивної потужності, пристрої плавного пуску турбокомпресорів тощо. На даний час актуальне питання децентралізації системи постачання стисненого повітря на шахти «Тернівська» і «Криворізька», яке полягає у встановленні модульних компресорів на проммайданчиках цих шахт, що дозволить виключити втрати, пов'язані із транспортуванням стисненого повітря довжелезними трубопроводами від центральних компресорних станцій. Є рішення щодо придбання компресорів модульного виконання, але наразі відсутнє фінансування.

– Розумію, що фінансова ситуація на комбінаті переживає непрості часи, проте що вдалося зробити електромеханічній службі?

– Силами спеціалізованих підрядних організацій виконано ремонт обох підіймальних двигунів скіпової підіймальної машини шахти «Криворізька», що дозволяє надійно і безаварійно здійснювати процес видачі гірничої маси на поверхню. Виконано ремонт оперативних кіл силового трансформатора №1 на ПС «Покровська-Промислова», що дозволило ввести трансформатор №1 в роботу і відновити нормальний режим електроживлення підстанції по двох незалежним вводах. Виконано роботи з налагодження скіпової підіймальної машини шахти «Зоря» після тривалого вимушеного простою, що дозволить відновити виробничий процес шахти «Покровська».

– Чи планується надалі здійснити перехід від застарілих компресорів до більш сучасних для власних потреб?

– Так, як було сказано вище, плануємо цей перехід, маємо техніко-економічні обгрунтування, конкретні технічні рішення, але на даний час реалізація впирається у відсутність фінансування.

– Погляд у майбутнє: якими є стратегічні виробничі плани енергомеханічної служби на 2026-2027 роки? Чи допомагає Вам у реалізації цих планів взаємодія та обмін досвідом із колегами з інших підприємств гірничо-металургійного комплексу?

– Вважаю важливим зараз зберегти електротехнічне обладнання і мережі в працездатному стані, а також втримати кваліфікованих фахівців, які залишились на підприємстві. За більш сприятливих умов можна буде думати і про розвиток, і про стратегічні плани.

З колегами з інших підприємств підтримуємо тісний зв'язок, допомагаємо одне одному всебічно з будь-яких питань.

Наш кор.

ЗАЛІЗНА ЛОГІСТИКА ПІД ЧАС ЗМІН

Криворізький залізорудний комбінат залишається одним із ключових гігантів гірничо-металургійного комплексу України, чия продукція забезпечує роботу як вітчизняних металургійних підприємств, так і закордонних. Проте сьогодні успіх виробництва вимірюється не лише тоннами видобутої руди, а й здатністю вчасно та вигідно її доставити покупцеві. Як підприємство переорієнтовує логістичні шляхи, які європейські напрямки збуту є пріоритетними та які виклики щодня доводиться долати? Про це в ексклюзивному інтерв'ю розповів директор із закупівель і логістики АТ «Кривбасзалізрудком» Олександр Кушнерьов.

– Олександре Івановичу, розкажіть, які пріоритети й завдання стоять на сьогодні?

– Ключове завдання для підприємства – збільшити обсяги видобутку товарної руди для можливості реалізації продукції і, відповідно, фінансування проєктів із забезпечення життєдіяльності та відновлення потенціалу комбінату. Не є секретом, що сьогоднішні обсяги видобутку руди не достатні для покриття поточних витрат навіть однієї шахти.

Нарощення виробництва – це єдиний шлях і головний рецепт фінансового оздоровлення комбінату та основа для його подальшого розвитку.

– Які ключові категорії товарів та послуг є критично важливими для стабільної роботи комбінату сьогодні і як змінилися критерії вибору постачальників за останні роки?

– Перелік критично важливих ТМЦ для забезпечення роботи підприємства залишився не змінним. Це – ліс, металевий профіль, металопрокат та труби, вибухові матеріали, канати, запчастини для ремонту обладнання водовідливу та ремонту шахтних електровозів, паливно-мастильні матеріали, кабельно-провідникова продукція та гірниче обладнання.

Щодо постачальників, то слід зазначити, що воєнні дії значно зменшили перелік українських виробників, негативно позначилися на асортименті та термінах виготовлення й постачання необхідних нам запасних частин та комплектуючих. Значно збільшилася доля імпортних ТМЦ з відповідним здорожчанням та більш тривалими термінами постачання. Тож одним з важливіших критеріїв, окрім ціни, стала наявність або терміни постачання необхідних ТМЦ.

– Які основні напрямки збуту залізорудної продукції нашого підприємства?

– Основними напрямками збуту продукції підприємства залишаються країни Східної

та Центральної Європи: Словаччина, Чехія, Австрія. Металургійні комбінати цих країн є нашими давніми та постійними партнерами. Серед покупців нашої продукції також і метком-бінати України – ПРАТ «КАМЕТ-СТАЛЬ», ПАТ «ЗАПОРІЖСТАЛЬ», АТ «Нікопольський завод феросплавів». Проте війна внесла значні корективи в обсяги їх замовлень – вони суттєво менші. Через блокування Чорного моря, удари росіян по інфраструктурі та самим підприємствам металургійні комбінати були змушені зменшити обсяги чи призупинити виробничі процеси.

– Останні роки стали випробуванням для всіх підприємств гірничо-металургійного профілю. Як комбінат переорієнтував свої логістичні потоки та які альтернативні маршрути зараз є найбільш ефективними?

– Як і всі підприємства гірничо-металургійного комплексу, АТ «Кривбасзалізрудком» в логістиці своїх продажів повністю залежить від залізничного транспорту та АТ «Укрзалізниця» зокрема. Труднощі і негаразди в роботі залізниці (а їх чимало за нинішніх умов воєнного стану) автоматично тягнуть за собою негативні наслідки і для нашого комбінату.

Тому значна і ефективна перебудова логістичних потоків можлива лише шляхом врахування проблем і можливостей кожної ланки логістичного ланцюга: вантажовідправників, перевізників, залізниці, морських портів, вантажоотримувачів. Обов'язковою в цій роботі має бути участь держави для опрацювання стратегічного напрямку, міжнародного супроводу і сприяння, механізмів виконання і регулювання, що враховують інтереси всіх учасників ринку.

Маю зазначити, що станом на сьогодні для АТ «Кривбасзалізрудком» першочерговим завданням є не розбудова альтернативних маршрутів збуту, а нарощування обсягів виробництва і, відповідно, нарощування обсягів пропозиції товару на наших традиційних ринках і маршрутах. Ми маємо значний потенціал збільшення постачання до тієї ж Чехії чи Словаччини. В перспективі комбінат має можливості повернення на ринки Сербії та Польщі.

– Олександре Івановичу, розкажіть, будь ласка, про логістику підприємства.

– Як сказано вище, зовнішня логістика нашого підприємства при збуті продукції вибудована на залізничних перевезеннях і забезпечується на підставі договірних відносин з чисельними підрозділами АТ «Укрзалізниця» та перевізниками, що діють на ринку залізничних перевезень. При закупівлі ТМЦ в зовнішній логістиці ми більш орієнтуємося на автотранспорт. Залежно від ситуації та умов постачання, може бути залучений автотранспорт постачальника, логістичні компанії та поштові оператори, за необхідності – автомобілі нашого комбінату.

Ключовою задачею внутрішньої логістики підприємства є своєчасне забезпечення процесів виробництва необхідним товарно-матеріальним ресурсом. Дуже важливо, аби в наших поточних умовах обмеженого фінансування необхідні ТМЦ були поставлені структурному підрозділу в зазначений час. Саме злагоджена робота відділу постачання, складського господарства, служби вхідного контролю, відділу економічної безпеки, Транспортного управління та працівників дільниць забезпечення виробництва структурних підрозділів забезпечує необхідний результат.

Як і весь комбінат, служби внутрішньої логістики переживають процеси оптимізації чисельності та реорганізації. Маю зазначити, що попри впроваджені болючі, але вимушені і необхідні зміни, служби не тільки не втратили своєї функціональності, а й в деяких аспектах, стали діяти більш організовано та ефективно. Тому, користуючись нагодою, хотів би подякувати керівникам та їх підлеглим: відділу постачання (начальник Євген Фомін), складу №12 (начальниця Наталія Коросташова), відділу вхідного контролю (фахівець Юрій Путря), Транспортному управлінню (начальник Олександр Бритвин) за наполегливу працю та професійне відношення до справи.

– З якими основними викликами Ви стикаєтеся під час виконання своїх обов'язків?

– Основні виклики і найбільші проблеми: в логістиці – стабільно складна ситуація на рин-

ку залізничних перевезень, здорожчання вартості послуг, дефіцит локомотивів і відповідно вагонів для забезпечення доставки проданої продукції; в закупівлях – обмеженість фінансування для забезпечення потреб структурних підрозділів.

– Що для Вас є головним показником ефективності в роботі?

– Головним показником ефективності вважаю кінцевий результат.

– Якщо зазирнути на кілька років уперед, які глобальні трансформації в логістиці та закупівлях КЗРК Ви вважаєте своєю головною метою на посаді директора?

– Однією з головних задач на посаді директора я вважаю спрощення управлінських процедур і механізмів прийняття рішень та оформлення як в логістиці, так і закупівлях. Це дозволить зменшити навантаження на працівників, зробити служби більш гнучкими та оперативними зі значно меншим терміном зворотного зв'язку щодо поставлених задач.

Наш кор.

ТРАНСФОРМАЦІЯ ШАХТОБУДІВЕЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ: ВИКЛИКИ, РІШЕННЯ ТА СТРАТЕГІЧНІ ЦІЛІ

Новий статус, чіткі цілі та збереження традицій: на КЗРК розпочинає роботу новостворена дільниця, яка постала в результаті трансформації Шахтобудівельного управління. Які першочергові виклики вже стоять перед командою, як оптимізація структури допоможе підвищити ефективність підземних робіт та чому саме професіоналізм працівників є головною гарантією успішного майбутнього оновленого підрозділу – розповідає начальник Шахтобудівельного управління Сергій Овсієнко.

– Сьогодні багато говорять про майбутню трансформацію Шахтобудівельного управління. Розкажіть, будь ласка, які ключові зміни чекають на підприємство та які головні цілі цієї реформи?

– Трансформація Шахтобудівельного управління є вимушеним, але стратегічним кроком задля збереження трудового колективу та забезпечення стабільної роботи комбінату в умовах економічної кризи. Трансформація ШБУ стала можливою лише після завершення масштабних капітальних проєктів, у які підприємство роками інвестувало значні кошти. Роботи тривали безперервно до 2025 року, коли через брак фінансування капітальні інвестиції призупинили. Наразі повністю завершено ключові етапи:

- шахта «Покровська»: перепуск кліті, здача бункера та горизонту 1340 м;
- шахта «Козацька»: перепуск кліті й скіпів, здача бункера та горизонту 1430 м;
- шахта «Тернівська»: здача північного польового штреку на горизонті 1425 м.

Фінансування гірничо-капітальних робіт напряму залежить від чистого прибутку підприємства, який зараз є обмеженим. Натомість гірничопідготовчі роботи фінансуються з кожної тонни видобутої руди. Через загальну мобілізацію та відтік кадрів чисельність колективу ШБУ з 2022 року скоротилася з понад 700 до 340 працівників. Наразі 162 співробітники захищають Україну в лавах ЗСУ, а частина демобілізованих колег через стан здоров'я, на жаль, більше не мають допуску до підземних робіт.

Зважаючи на все вищеперераховане, було прийнято рішення реорганізувати ШБУ в дільницю з підготовки гірничопідготовчих робіт, яка базуватиметься на шахті «Покровська» і підпорядковуватиметься безпосередньо технічному директору комбінату. Це рішення дозволило уникнути скорочень і зберегти персонал.

Усі зусилля колективу зараз зосереджено на проходці гірничопідготовчих виробок на гори-

зонті 1340 м (північний та південний польові штреки). Це критично важливо саме для шахти «Покровська», яка має складну логістику видобутку та велику кількість поверхових та сліпих і стовбурів без виходу на поверхню. Активізація проходки забезпечить подальше проведення нарізних та очисних робіт, гарантуючи стабільний видобуток руди. Коли роботи з підготовки гірничих виробок завершаться, дільниця може перейти на інший об'єкт, наприклад на шахту «Криворізька» (горизонт 1465 м). Також на балансі підприємства залишається монтажна дільниця, яка здійснює всі види ремонтних робіт промислових об'єктів як на поверхні, так і під землею і ремонтно-будівельна дільниця, яка відновлює після ракетно-дронових атак адміністративно-побутові комбінати наших структурних підрозділів, проводить косметичні ремонти й оновлюють приміщення.

– Шахтобудівники володіють унікальним набором навичок і широким колом обов'язків...

– Так, колектив ШБУ – сильний, професійний, досвідчений. У його складі – 27 прохідників та 8 кріпильників (з правом керування електровозом та правом ведення вибухових робіт) та висококваліфікований інженерно-технічний склад. Частина працівників ШБУ – буде в новоствореній дільниці з підготовки гірничопідготовчих робіт ш. «Покровська», інших фахівців буде переведено на різні дільниці шахт. Наші працівники – універсальні спеціалісти, які завжди були залучені у різних виробничих процесах – поглиблення стовбурів, перевезення і видача порожньої породи на поверхню, проходка й кріплення гірничих виробок тощо. Вони є взаємозамінними професіоналами, які легко адаптуються та зможуть ефективно застосувати свої знання на будь-яких інших дільницях шахт. Єдине питання залишається щодо жіночого колективу ШБУ – це стовбурові (підземні) та машиністки підіймальних машин, яким ми будемо пропонувати інші вакантні посади.

– Якщо подивитися на цю реорганізацію як на виклик часу: які нові можливості для комбінату може відкрити така оптимізація та інтеграція компетенцій ШБУ безпосередньо у структурні підрозділи?

– Наш колектив готовий до роботи та ефективного виконання своїх обов'язків у нових умовах, зокрема й на інших дільницях та шахтах. Майбутнє підприємства – надійне, адже ми маємо потужний потенціал: колосальні запаси залізної руди та досвідчену команду професіоналів. У ході тривалих обговорень із керівництвом щодо подальшої долі Шахтобудівельного управління ми дійшли спільного висновку. Найбільшу цінність новостворена дільниця з підготовки гірничопідготовчих робіт принесе саме на шахті «Покровська». Її інтеграція туди є критично важливою та стратегічно виправданою в теперішніх реаліях».

– Погляд у майбутнє: як Ви оцінюєте перспективи відновлення гірничо-капітального будівництва та які ключові фактори впливатимуть на цей процес у майбутньому?

– Перспективи відновлення гірничо-капітального будівництва є цілком реальними і набудуть особливої ваги після завершення війни. У період повоєнної відбудови попит на метал стрімко зросте, тому наша залізна руда стане критично необхідною для відновлення країни. Проте загалом цей процес чітко прив'язаний до кількох базових факторів. Головні рушійні сили майбутнього відновлення – це стабілізація фінансово-економічного стану підприємства та цільове фінансування робіт, яке безпосередньо залежить від нашого чистого прибутку. Не менш важливим чинником є розширення штату та залучення кваліфікованих кадрів.

Щойно ці умови будуть виконані, ми готові розгорнути масштабні роботи. Фронт задач уже чітко визначений: це підготовка нового горизонту на шахті «Тернівська» замість відпрацьованого, а також масштабне відновлення шахти «Козацька», яка потребує ліквідації наслідків підтоплення після блекауту.

Сподіваюся, що наше підприємство подолає всі труднощі, буде нарощувати потужності, збільшить видобуток залізної руди і будувати нові підземні горизонти для подальшої життєдіяльності підприємства.

Діна Долгова, фото автора

ПРОФЕСІЇ, ЩО ТРИМАЮТЬ ВИРОБНИЦТВО

Сучасне управління персоналом, прогнозування та планування, добір і розстановка кадрів на такому потужному підприємстві, як КЗРК, сьогодні проходять випробування на міцність. Оптимізація – це завжди складний і чутливий процес, який вимагає від кадровиків не просто заповнення вакансій, а філігранної точності у прийнятті рішень. Хто потрібен комбінату вже зараз, які професії стають дефіцитними, як здійснюється відбір працівників та їхнє навчання на виробництві? На ці та інші запитання відповідає начальник відділу кадрів Криворізького залізорудного комбінату Інесса Шевченко.

– Інессо Олександрівно, розкажіть, яких фахівців КЗРК сьогодні потребує найбільше? Які професії стали критичними для стабільної роботи виробництва?

– Наразі нашому підприємству не вистачає працівників гірничих професій – прохідників, кріпильників, машиністів бурової установки, машиністів електровоза, гірників очисного забою, електрослюсарів (слюсарів) чергових та з ремонту устаткування й інших фахівців. Чимало з них на початку повномасштабної війни стали на захист нашої держави, даючи нам можливість жити, працювати і виховувати дітей. На жаль, через отримані поранення та втрату здоров'я, деякі Захисники після демобілізації не можуть повернутися до роботи в підземних умовах. У таких випадках підприємство всіляко сприяє їхній перекваліфікації та працевлаштуванню на посади без шкідливих умов праці.

– Чи готовий сьогодні КЗРК брати людей без необхідної гірничої професії та навчати їх?

– У найближчих планах підприємства – відновлення престижу гірничодобувної галузі та активне залучення нових фахівців. Саме кадровий потенціал дозволить нам вийти на повну потужність і стабільно нарощувати виробництво. Ми готові працевлаштовувати кандидатів без профільної освіти: комбінат має всі необхідні ресурси, щоб самостійно навчати кожного охочого. Для цього ми створили відділ навчання та розвитку персоналу. Під керівництвом досвідчених наставників нові співробітники здобуватимуть практичні навички безпосередньо на виробництві. Крім того, діючі працівники можуть безкоштовно підвищити кваліфікацію за всіма робітничими професіями без відриву від виробництва.

Наш комбінат активно співпрацює з Криворізькою філією Дніпропетровського обласного центру зайнятості. При виникненні потреби в робочих кадрах ми оперативно взаємодіємо з партнерами задля ефективного вирішення кадрових питань. Наша співпраця включає проведення спільних заходів та виїзних зустрічей для колективу підприємства. Фахівці центру зайнятості завжди готові надати кваліфіковану консультаційну та практичну підтримку. Зокрема, у серпні в адмінбудівлі АТ «Кривбасзалізрудком» відбулося виїзне засідання. Під час зустрічі спеціалісти центру детально роз’яснили алгоритми підбору актуальних вакансій, презентували державні програми підтримки громадян і бізнесу, а також висвітлили правові аспекти процедури вивільнення працівників та надання гарантій під час реорганізації.

Окрім цього, ми тісно підтримуємо зв'язки з базовими навчальними закладами, які готують фахівців гірничого, залізничного, автотранспортного та інших профілів. Організовуємо для майбутніх фахівців екскурсії підземним полігоном, шахтами та іншими структурними підрозділами як на поверхні, так і під землею. Для викладачів ліцеїв, коледжів та вишів проводимо стажування, щоб вони ознайомилися з навчальною базою підприємства та підземними умовами праці, обмінялися досвідом та передавали отримані знання здобувачам освіти і студентам.

– На Вашу думку, що сьогодні важливіше при відборі працівника: готова кваліфікація, досвід чи потенціал людини навчатися і працювати в нових умовах?

– Я вважаю, це бажання людини навчатися, розвиватися і самовдосконалюватися. Якщо людина відкрита до нових знань і готова працювати у нових умовах, вона швидко опанує професію та здобуде досвід. А з практичною базою допоможуть наші досвідчені колеги. Вони стануть наставниками для новачків і поділяться всіма тонкощами обраної справи.

– Підземна робота має жорсткі вимоги до здоров'я та безпеки...

– Так, працівники гірничих та інших професій, які трудяться у шкідливих і небезпечних умовах праці, мають щорічно проходити безоплатні медичні огляди, за висновками яких визначається їхня придатність до виконання конкретних видів робіт, встановлюється наявність чи відсутність професійних захворювань, а також приймається рішення щодо можливості їхнього подальшого допуску до виконання трудових обов'язків. Якщо людина потребує легшої роботи за фізичними даними і станом здоров'я, їй пропонують перенавчання на інші вакантні посади. Підхід до кожного працівника індивідуальний.

– Яким Ви хочете бачити КЗРК як роботодавця через рік?

– Через рік я хочу бачити КЗРК успішним, фінансово стабільним підприємством, яке впевнено нарощує свої потужності та відновлює соціальні програми для колективу. Найбільше наше очікування – це настання довгоочікуваного миру, коли понад 1 000 наших мобілізованих колег, які зараз захищають незалежність України, зможуть повернутися до рідного комбінату. Вірю, що підприємство запрацює на повну міць. Ми відновимо потужний зв'язок поколінь, де досвідчені майстри стануть наставниками для молодої зміни – випускників криворізьких навчальних закладів.

– Що є Вашим головним джерелом натхнення, і як Ви відновлюєте свій внутрішній ресурс?

– У вихідні я намагаюся приділяти час своїй родині. Ми обожнюємо разом досліджувати мальовничі куточки Кривого Рогу, яких у нас, до речі, неймовірна кількість. Саме затишне спілкування з рідними та відпочинок на природі повертають мені внутрішній баланс. Наше місто дивовижне: тут промислова велич зливається з фантастичними краєвидами, біля яких можна по-справжньому відпочити душею. А під час відпустки ми завжди подорожуємо Україною. Кожна така поїздка – це можливість пізнати унікальну культуру, історію, спадщину та колорит різних регіонів, де я не просто відновлюю сили, а й черпаю свіжі ідеї та натхнення.

Діна Долгова
Фото з архіву служби інформації

РЕОРГАНІЗАЦІЯ МСЧ: ПЕРЕДЗМІННІ ОГЛЯДИ ТА ПЕРША ДОПОМОГА ЗАЛИШАЮТЬСЯ БЕЗ ЗМІН

Медико-санітарну частину АТ «Криворізький залізорудний комбінат» очікують масштабні трансформації. Проте процес модернізації та турботи про здоров'я працівників не зупиняється. Управління процесами переходить до менеджменту нового формату. Ми зустрілися з менеджером медсанчастини Андрієм Орєховим, щоб дізнатися з перших вуст: куди рухається реорганізація, чим укомплектовані кабінети здоровпунктів, які професійні хвороби найчастіше виявляють у шахтарів та як працює система добровільного медичного страхування в нових реаліях.

– Чи торкнулися процеси реорганізації медико-санітарної частини комбінату і якщо так, то в чому саме вони полягають?

– Так, оптимізація виробничих процесів, об'єднання відділів, структурних підрозділів та функцій на комбінаті вплинули і на нашу команду. Ми ліквідували кілька здоровпунктів

там, де в них більше немає виробничої потреби, а потоки працівників перерозподілили на інші здоровпункти. Проте для гірників нічого не змінилося: вони, як і раніше, проходять передзмінні медогляди та отримують першу медичну допомогу в повному обсязі.

– Яким сучасним обладнанням сьогодні забезпечена медико-санітарна частина комбінату для надання якісної допомоги?

– Наші здоровпункти укомплектовані всім необхідним для моніторингу здоров'я працівників та надання у разі необхідності екстреної допомоги. Ми маємо сучасні електрокардіографи, кисневі концентратори, пульсоксиметри, глюкометри, газоаналізатори та автоматичні тонометри. Крім того, наші медсестри пройшли сертифіковане навчання і вміють працювати з автоматичними дефібриляторами. Цей апарат самостійно діагностує критичні порушення ритму та за потреби подає електричний розряд, щоб урятувати людину в разі зупинки серця, відсутності свідомості та нормального дихання.

Також ми дбаємо про профілактику інфекцій. Пам'ятаючи досвід пандемії COVID-19 та сезонних епідемій, ми регулярно знезаражуємо приміщення адміністративно-побутових комбінатів. Для цього використовуємо повітряні стерилізатори, бактерицидні лампи та рециркулятори, які знищують ДНК вірусів, бактерій і грибків. Таке оброблення – це найефективніший спосіб захистити колектив від масових захворювань.

– Який відсоток працівників КЗРК на сьогодні реально користується програмами добровільного медичного страхування від СК «Країна»? Які медичні послуги чи напрями лікування є найбільш затребуваними серед гірників за страховими полісами СК «Країна»?

– Багато років поспіль ми активно співпрацюємо і щорічно підписуємо договори з АТ «Страхова компанія «Країна», аби працівники підприємства убезпечили себе від витрат, спричинених хворобою, нещасними випадками на виробництві чи при отриманні поранення, несучи службу в Збройних силах України. Застраховані працівники можуть безкоштовно отримати медикаменти, зробити діагностичні та лабораторні обстеження, фізіотерапевтичні процедури, лікувальні маніпуляції, амбулаторне консервативне та оперативне лікування та інші види медичних послуг. З початку 2026 року були застраховані 3 511 осіб. Вже скористалися послугами медичного страхування 566 людей або 16,12%. З лютого по вересень було зафіксовано 1 046 звернень за різними хворобами. Найчастіші з них – хвороби кістково-м'язової системи і сполучної тканини (411 звернень), хвороби органів дихання (310), гострі респіраторні вірусні захворювання та сезонні захворювання (164), хвороби органів травлення (42), кардіологічні захворювання (38). Рідше причинами непрацездатності ставали злоякісні новоутворення, стоматологічні захворювання, хірургічні патології шкіри та підкірної клітковини, хвороби ендокринних систем, травми, хвороби нервової системи й ока, урологічні захворювання тощо.

Нагадую, що укладений договір включає у себе такі програми страхування: «Стандарт» та «ВІП», залежно від потреб працівників.

Програма **«Стандарт»** – страхова сума 80 000,00 грн, страховий платіж 123,50 грн (з них: 85,55 грн – сплачує підприємство; 37,95 грн – утримується із заробітної плати працівника) за кожен місяць.

Програма **«ВІП»** – страхова сума 150 000,00 грн, страховий платіж складає 258,00 грн (з них: 85,55 грн – платить підприємство; другу частину 172,45 грн – утримується із заробітної плати працівника) щомісячно.

Вкотре хочу нагадати, що при при настанні страхового випадку:

1. Негайно, не пізніше 1 календарного дня з моменту виявлення хвороби, потрібно звернутися до Страховика за телефоном: **0-800-500-467** (безкоштовний по Україні) або **890** (з мобільного безкоштовно з функцією «Call-Back»). При зверненні до Страховика або до уповноваженої особи в закладі охорони здоров'я застрахована особа має надати наступну

інформацію:

- П.І.Б.;
- номер та строк дії цього Договору;
- індивідуальний номер картки застрахованої особи;
- місце роботи, місце проживання;
- причину звернення (скарги, проблеми, що пов'язані зі здоров'ям або замовленням медичних та інших послуг, передбачених Програмою страхування);
- місце перебування;
- контактний телефон.

2. Завітати на консультацію до свого сімейного лікаря, який поставить діагноз, призначить лікування і необхідні медикаменти. Після цього треба відправити на електронну пошту medKR@krayina.com своє призначення, де вказано ПІБ повністю, діагноз, призначені препарати, рік народження, дата призначення та стоїть печатка лікаря й медзакладу. Цього ж дня вам передзвонить представник СК «Країна» та дізнається, за якою адресою аптеки вам буде зручніше забрати медикаменти, які погодила страхова. На телефон прийде смс-інформування, що ваше замовлення готове та де його можна забрати.

Наостанок нашої розмови Андрій Орєхов рекомендує піклуватися про своє здоров'я і самопочуття, не нехтувати правилами особистої гігієни та бажає трудовому колективу підприємства міцного здоров'я, сил і наснаги, віри у власні сили і 36,6.

Діна Долгова

ПРОФСПІЛКА КЗРК В УМОВАХ ВІЙНИ: ПІДТРИМКА ПРАЦІВНИКІВ ТА ДОПОМОГА АРМІЇ

Нині весь Кривбас і гірничодобувна галузь переживають чи не найскладніші часи у своїй історії. Повномасштабна війна, економічні труднощі, логістичні виклики та, як наслідок, вимушена оптимізація штату й членів профспілки – це реальність, у якій доводиться працювати. Проте навіть у цих умовах первинна організація Профспілки металургів і гірників України Криворізького залізорудного комбінату залишається єдиним щитом для захисту прав працівників, продовжує допомагати трудівникам і фронту та думати про майбутнє. Сьогодні ми спілкуємося з головою ПО ПМГУ підприємства Юрієм Деркачем.

– Як війна та економічні виклики вплинули на динаміку членства у профспілці в останні роки?

– Сьогоденні виклики й труднощі вплинули на всю діяльність підприємства. Зниження виробництва, загальна мобілізація, затримка виплат заробітної плати, скорочення штату – усе це значно зменшило кількість працівників комбінату, і, відповідно, членів профспілки. До того ж на початку повномасштабної війни було прийнято Закон «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану», який значно обмежує права робітників і на основі економічного й фінансового становища будь-якого підприємства дає можливість призупиняти пункти, що стосуються соціальних пільг та виплат. Сьогодення диктує жорсткі умови: через нинішні законодавчі обмеження ми, на жаль, не можемо захистити права спілчан так само ефективно й масштабно, як це було до війни.

Зменшення фінансових можливостей комбінату та економічна нестабільність також відіграли свою роль, вплинувши на організацію оздоровчої кампанії, проведення культурно-масових і спортивних заходів, які значно зменшилися, а деякі – зупинено. У перші роки війни – у 2022-

КЕРІВНИКИ ПІДРОЗДІЛІВ: ПРО ВИРОБНИЦТВО ТА ЛЮДЕЙ

2024 роках профспілка за рахунок власних коштів підтримували програму оздоровлення трудівників в пансіонатах Західної України. Усі ці вищеперераховані фактори впливають на динаміку членства в профспілці.

– З якими питаннями та проблемами найчастіше звертаються трудівники підприємства сьогодні?

– До профспілки трудівники звертаються з різноманітних питань, зокрема щодо: виплат заробітної плати (яка безпосередньо залежить від фінансово-економічного стану підприємства), виконання пунктів Колективного договору, законності звільнення чи процедури скорочення, надання матеріальної допомоги, а також щодо належного забезпечення працівників спецодягом, засобами індивідуального захисту та лікувально-профілактичним харчуванням (видача молока та води). Крім того, ми надаємо консультації у межах наших можливостей. Наразі наш юрисконсульт Юрій Тканов захищає суверенітет і незалежність України в лавах ЗСУ, тому ми робимо все можливе, щоб підтримати кожного спілчанина в силі наявного ресурсу. Незважаючи на затримку значних сум членських внесків та майбутню оптимізацію профспілкової організації, ми продовжуємо працювати і виконувати свої обов'язки. Профспілка ПО ПМГУ ніколи не обмежувалася роллю стороннього спостерігача: ми завжди займали активну позицію, діяли, надавали допомогу і підтримку кожному члену профспілки.

– Окремий і надзвичайно важливий вектор Вашої діяльності – це допомога фронту. Розкажіть детальніше про обсяги та напрямки підтримки мобілізованих працівників КЗРК, які захищають суверенітет України, а також про допомогу родинам загиблих Героїв.

– Так, наш головний обов'язок у воєнний час – це підтримка Захисників, завдяки яким у нас є можливість жити, працювати, навчатися і виховувати дітей. За 5 років значна матеріальна допомога була спрямована на підтримку наших мобілізованих працівників, яку вони витрачали на закупку обмундирування та необхідних речей. Ми організовували і брали активну участь у доставці спорядження та техніки, одягу та екіпірування, продуктів харчування до військових частин. Відвідували і підтримували матеріально і морально наших поранених воїнів, які проходили лікування в медзакладах. Окрім цього, наша профспілка бере на себе всі турботи з організації поховання полеглих Героїв, а також надає їхнім сім'ям фінансову підтримку у розмірі 10 тисяч гривень.

– Якими є плани та ключові завдання профспілки на майбутнє?

– Поки що зарано говорити про довгострокові плани, але наше головне завдання зараз – вижити і вистояти, зберегти трудовий колектив і підприємство. Серед найближчих задач – проведення звітної кампанії в Профспілці металургів та гірників. Через масштабну реорганізацію підприємства зміни також відбулися у нашій профспілковій організації: цехові організації будуть переходити в статус профгруп. У вересні цього року у нашій первинці уже пройшли звіти у профгрупах, а протягом жовтня-листопада триватимуть звіти у цехових організаціях структурних підрозділів. Уже в грудні буде проведена звітна конференція первинки Криворізького залізорудного комбінату. А вже у майбутньому, після виконання цих етапних завдань, ми прагнемо повернутися до звичного режиму роботи, налагодити й розширити виробництво, продовжувати піклуватися про безпеку умов праці, своєчасну виплату заробітної плати та стежити за виконанням усіх пунктів Колективного договору.

Діна Долгова, фото автора

ШАХТАР КРИВБАСУ

Видання АТ «Кривбасзалізрудком».
Газета виходить з жовтня 1989 року.
Свідоцтво про реєстрацію ДП №2050-788 ПР від 15.05.2014.
Засновники і видавці: адміністрація та профкоми АТ «Кривбасзалізрудком».
Фотокореспондентка: Діана Терещенкова.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних і ментальних відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації – рекламодавці. Служба інформації може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору автора і залишаючи за собою право редагування текстів. При передруку посилання на «Шахтар Кривбасу» обов'язкове.

Адреса служби інформації:
вул. Корнія Речмидила, 31/к, м. Кривий Ріг, 50029.
Телефони:
(056) 444-23-77;
(056) 444-25-11.
E-mail:
shahtar@krruda.dp.ua